

SZERKESZTŐI IRODA:

Kolozsvár 21. szám. (Postaépület) hová a lap: szellemi részét illető közlemények czimzandók.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Vidékire postán, vagy helyben házhoz hordva
16 fnt. Negyedévre 4 fnt.
8 fnt. Egy órá helyben 1 fnt 50 kr.
Egyes szám ára 5 kr.

Legyenek mindennap, kivéve a vasár- és ünnepeket követő napokon.

Kéziratok nem adatkak vissza.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

ELLENZÉK.

KIADÓ - HIVATAL:

Kolozsvár, Belkőzp-utca 33. szám.

HIRDETESI DIJAK

Egy czentiméternyi tér ára 4 kr. Gyászok, kereskedők és iparosok részére. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyitlteri cikkek

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Hadjárat-papíroson.

Két cikk.
I.

Két dudás ritkán fér meg egy udvarban. Így van ez abban a nagy udvarban is, melyet európai koncert-neveznek.

Ebben a politikai gyűlésben nem vezetget ugyan meg sem bór, sem a mulatozók elméjét, s ennek következtében a duhajkodás a csárda udvarai között nem is fajulhat szellemi verekedéssé, s ha még is megfűdik, hogy ezek egyik vagy másika kitudatás esélyének van kitéve, annak az ugynevezett „politikai szem-nézet”-ben keresendő.

Az európai politikusok nagy csárdában jelenleg két dudás veszekszik, az egyik a csárdában mulatathatás monopóliuma felett, mint inkább a „nagy suly” birtokba kerítéséért.

A két dudást hívják: németnek és magyaroknak.

Meg van írva valahol az evangélikusok nyelvekben: előjövend az idő, melyben azon a planétán, — melyet németnek neveznek, egy akól és egy pásztor lesz.

A föld felett való uralomra juthat képezi állandó vágyát néhány olyan embernek, a melytől a magától, hogy ő az urnak választott népe, s hogy mint ilyen, ő van hivatala az összes népek felett a pástor szerepét tölteni.

A német nemzet megteremtve magát az egységes államot — oly példát adta államalkotó és fenntartó erejének, a mely e században egyik legjelentősebb politikai aktusnak van számírtva.

A german faj világalurmi jelentőségét vitat a maga számára és ennek következtében a domináns állás elfoglalása képezi törekvéseinek végcélját.

Vele szemben áll a szláv elem, a mely számbeli túlsúlyára támaszkodva azt hirdeti, hogy dirigens szerep a nemzetiség többségét illeti, a numerusok pedig őt áll legerősebben.

Ez a két népfaj tehát igen természetesen állandó harcban áll egymással. Ha látszólag egyetértés uralkodik közöttük, az sokkal ideiglenesebb természetű, semhogy ebből a világalurmi szerepről való lemondásra lehetne köteleztetni.

Megalkusznak egymással bizonyos alkalmakra, s legkivált azon okból, mert még nem látják elérkezettnek az időt, hogy a döntő harchoz kezd-

jenek, de hogy e harcnak előbb vagy utóbb, de be kell következnie, a felettük is, s a világ is tisztában van.

Mikor lesz a nagy mérkőzés, nem tudható. Annyi bizonyos, hogy ez a két népelem nem mond le a dirigens szerepről sem egymás, sem egy harmadik népfaj javára, ez pedig természetesen idejé fel köztük a nagy mérkőzésre vezető apróbb konfliktusokat.

A hadjárat előcsatározásai már is megindultak. Egyelőre csak a papíroson foly ugyan a küzdelem, de közép-szerű politikai élelátással is fel lehet fedezni a papíros-hadjáratban azon jelenségeket, melyek egy világháború előjeleiül tekinthetők.

A német és orosz lapok harca aligha marad meg egyszerű papír-hadjáratnak, s bár e harc jelenlegi terjedelmében is érdekes, de még többet nyer érdekességében, ha elgondoljuk: milyen kevés kell ahhoz, hogy a hadjárat színhelye megváltozzék, s az újságírók helyett maguk a népfajok összes erejűkkel egymásra támadjanak.

A jelenlegi papír-háborúra — mint tudva van — az orosz sajtó esztelen izgatása és bujtogatása szolgált okul.

A papír-harc lovagjainak hadrendszere különösen orosz részről, nélkülöz minden kiméletességet és tárgyilagosságot. A hangjuk durva és szenvedélyes, a magatartásuk kihívó és gyűlöletes.

És ez a hadakozás már sem foly pusztán a papírosan, hanem kitolatott a hadjárat színtere az életbe, s különösen a politikai és nemzetközi kérdésekben nem egy érzékeny csapást mért az ellenfélre. Az orosz kormány a fennhatóságához tartozó s németek által is lakott országrészekben utóbbi időben olyan rendszabályokat léptetett életbe, a melyek egyenesen arra vallanak, hogy Oroszország nemcsak megtisztítani akarja a maga birodalmát az idegen népfajoktól, hanem kész a faharcot felidézni bármely ponton, a hol az ő világalurmi szerepének betöltését idegen fajok közbelépése akadályozhatná.

Ebből következtetve könnyen meg lehet állapítani, hogy a sajtó embereinek hadjárata — bár ma még a közvetlen veszély természetével nem is bír — nem oly kicsinylendő mozgalom, mint a minőnek első tekintetre látszik, és épen nem csodálható, ha e provokációra a német sajtó egyebek között azzal a kijelentéssel felel, hogy Németország között olyan úr támadt, a mely többé át nem haladható, s hogy Németország, jobban mondva a german népfajnak idejeko-

rán fel kell vennie a harcot magával a szláv fajjal szemben.

Hova fog e küzdelem, — mely ma még elég ártatlan természetű — fejlődni, s mit várhatnak Európa többi nemzetei e két népfaj küzdelméről — azt egy következő cikkben fejtegetjük.

— n.

Politikai hírek.

Az országos függetlenségi és 48-as párt végrehajtó bizottságának elnöke, a tömegesebb teendőik befejezése után, Budapestről elutazva, az elnöki teendőket az ő Helyi Igazgató végezte. Ma légső baja gyógyítása végett Helyi is elutazott. Ezbe és augusztusig fog ott maradni. Addig a netán előforduló elnöki teendőket György Elek látja el.

A német császár osztrák földön. Gasteinből távirják, hogy az agg német császár tegnapelőtt oda érkezett, s uralkodónk nevében Thun gróf helytartó üdvözlötte rövid beszéddel, melyre a császár szívólyos szavakkal válaszolt. Uralkodónk a napokban a császárt e helyen meglátogatja.

Pártélet.

Hogyalja, július hava.

Ugy gondolom, nem lesz érdektelen — ha az uborka évadján — elmondok egyet-mást e becses lap olvasói előtt a m-igeti választókerület jelen kihatásairól — tájékozás és tudásétel szempontjából.

Mint tudva van, b. Kemény Gábor e kerületen kívül még a kézd-i is meglepte mandatummal. Most egyiktől le kell mondani, s több, mint bizonyos — mert a clique tan csak tudja — hogy az igenről fog lemondani. Ezt tanúsítja azon körülmény is, hogy különböző nevek jönek már forgalomba az eshető választásra nézve; megindult a hajsz, puhatólódás, tapogatózás mindenfelé; olyan emberek jelentkeznek s fordulnak meg vidékünkön hol személyesen, hol ágen-seik által, kiknek létezését csak ez által tudjuk, vagy tudtuk meg.

A hatalom a gyöngöd rokonai érzelmenél fogva a testvért ajánlja, ez b. Kemény Géza, a paktum által létre jött szerződés Láza r. Misit diktálja, ki meleg honszerelménél és elvűségénél fogva, kész bár mely programmal fellépni (ipissima verba) csak mandátumhoz jusson. A szerencse, lovagját kínálja az ifjabb Reiner Zsigmond, (a Bazilika nyertese) személyében. Oh vérrrel szerzett szép hazamit érte! meg! Duzadt tárcák belsejéből valami új magyarok tekintetnek felénk! Szerencsétlen terület s még szerencsétlenebb népe, hogy ennyire jutottál!

És most risum teneatis, még csak az

van hátra, hogy Köblös Miklós, a nagy idő ez elhervadt reményekkel bíró akaratán kívül nyugalomba — de nem fizetéssel — kérekedett postatiszt Köblös Dezsőre vállalkozzanak, képviselőiségre, mert ezt is rebesgetik, — akkor aztán elmond-hajjuk, hogy: hiszen ez több az egyiptomi, tiz csapásnál, — azt már csakugyan nem érdemeltük, hogy saját magunk előtt is kaczagás tárgyai legyünk s hogy a leg-szebb polgári állás ennyire lealacsonyítottassék!

Ezekből láthatólag a választék felet-több nagy, de vajmi értéktelen a portéka. Különböztet similis simili gaudet. Olyan intézőkkel bíró párt a fennebbiek közül, bármilyikkel megelégedhetik. — Mert tetszik tudni ennél a pártnál a hazafiság, elvűség, politikai jellem s több eféle, csak frázis, vagy jobb esetben áruozik. — Itt a mindennapi kenyér, a hivatal megtartása vagy az áván-cement, akár a súp — ez a földolag; erre vagyis ezekre pedig emberanyag (miniszteri műszó) a feles számú állami és közigazgatási közegekben s hasonló érdekekben meg-lehetőssé számmal van. — De tán többen mégis az igaz hazafiság. A forgalomba hozott jelöltekre, az utóbbiak így sóhajtanak fel: „Uram! a te örökösödé pogányok akar-nak élni!”

Tisza Kálmán et konsortes pedig ü-elégülten mondhatják: „Mein liebechen, was wilt du noch mehr?”

Dici.

Külföld rovata.

Bolgár trónválság.

A bolgár küldöttség több tagja, mint nekünk távirják, tegnap déli 2 órakor a kelleti villámvonaton Budapestre érkezett. A mint a vonat a pályaudvarba rohogott, a külön kocsiából kiszállott Stojanov, Popov és Vinarov. Stojanov a rá várakozó hírlap-tudósítókhöz lépett s melegen kezét szorított velük. Stojanov nagyon lehangoltan nyilatkozott a Koburg Ferdinánd hercegnél folytatott tárgyalásokról. A benyomás, melylyel a küldöttség távozik, szerfölött elszomorító, oly annyira, hogy Koburg fejedelemsége már már megilusultnak tekinthető.

A Wiener Allgemeine Ztg. azt a meglepő hírt közli, hogy a bolgár küldöttség és Koburg Ferdinánd herceg között a leg-utóbbi napokban olyan differenciák támadtak, melyek a bolgár küldöttség abbéli reményét, hogy Koburg herceg valaha Bulgária koronás fejedelem legyen, majdnem teljesen megsemmisítette. A küldöttség észre-vette, hogy a herceg ingadozóvá lett elhatározásaiban és végleges határozatot kért. Azt ajánlották a hercegnek, hogy menjen azonnal a küldöttséggel Tirnovába, a szob-

külön törvényekkel, külön szokásokkal és külön felfogással. Egy alázatos kalauznak nagyobb itt a hatalma, mint egy vármegyei főispánnak. Persze b. Bánffy Dezső itt is kivétel, mert ő éjjel-nappal a számósvölgyi valamelyik szalon kocsijában van, hogy a vonatvezető el ne disputálhassa valamiképen az ő teljhatalmát és mindenható uralmát. Ott van ő a jegykiadásnál, a máiba felrakásnál, a posta átvételnél, a jelzősürgönyök váltásánál és mindenütt, a hol a tisztviselőket emlékeztetheti a híres halotti prédikációra: „isa pur es hommu vogmuk.”

Éa br. Bánffy Dezsőt értem. A mit ő tesz, az a nagyravágyó kicsiny ember apró-lekoskodása. Hanem azt nem értem, hogy a vasut, az emberi elme e büszke alkotása, még mindig nem tudott polgárjogot szerzeni a poézisben. Megénekeljük a hegyet, a síkságot, a homokot, a sziklát, a kardot, az ágyút, a barlangot, a forrást, a varjút, a trónörökösök születésnapját („himkin-rim-ekben”) dalolunk szerelemről, halálról, föltámadásról, vitéségről, kegyetlenségről, önfeláldozásról és bűnről, szépről és rúttról, pástorkönyvből, lánchídról és akadémia palotáról (himkin rimekben); döllyős urakat, sáppadt rabokat, szivtelen mostohákat és szenvedő hammupipókékat, de a szegény vasutal nem foglalkozik más, mint Baross Gábor, Lukács Béla, György Endre és Hegedűs Sándor.

Miért e mellőzés? Talán igen sok benne a realitás? Hát a zola által fölturkált szemétdomboknak jobb illatuk van, mint a köszénfüstnek? Ugy mondják, hogy hatszáz-

ránye előtt tegye le az esküt az alkotmányra, a mostani miniszteriumot bocsássa el és alakítson másikat, a szobránnyét pedig osszassa föl, bizonyítsa be ezekkel Oroszországnak, hogy Bulgária tud a követelményeivel számolni. Erre aztán látogassa a herceg sorra az európai udvarokat s képviselje ott személyesen az ügyét, mialatt majd az új, orosz barát kabinet a pétervári miniszteriummal tárgyalásokat kezdjen. Huszonnégy órai meggondolási idő után Koburg Ferdinánd herceg kijelentette határozott idegenkedését attól, hogy az új pro-pozíciókba belemenjen, a küldöttségnek meg-mondta, hogy az országának az ő megválasztásával szemben való hangulata iránt nem volt tájékozva, utal arra, hogy a had-sereg még most is szeretettel csüggt Battenberg hercegen. Erre a küldöttség kijelentette, hogy a Koburgok zászlójához készséggel csatlakozik, a mire a herceg állítólag azt felelte, hogy ha a zászló mellett mégis maradnak, szívólyan Battenberg hívei maradnak.

Az egyiptomi konvenció.

Török körökben mint híteses tényt beszélnek, hogy a szultán Drammund-Volf el-utazása előtt Rusztem pasa által kifejtette Salisbary lordnak, hogy lehetetlenségét óhajt, midőn az egyiptomi konvenció ratifikálását kívánja s hogy mulattalanul szükséges ez iránt új tárgyalásokat kezdeni.

A török kabinet ingadozó helyzetéről szóló hírek tartják magukat s azon feltű-nő körülmény által nyertek tápot, hogy a cenzura nem törülte a Mizan cz. török lap egy cikkét, mely a kabinetet a legkimé-letlenebb módon megtámadja. Már emleget-nek is egyeseket, kik a nagyvezírt, Kiamil pasát, helyettesítik. Többek közt Said pasa, volt nagyvezír, a mostani külügy-miniszter és Aarifi pasa, birodalmi tanács-elnököt emlegetik, mint nagyvezír-jelölteket.

Német- és Oroszország.

A „Kreuzzeitung” folytatja a harcot Oroszország ellen. A panszlavok a ezért oly rendszabályokra bírják, melyek háborús ösz-szeütközésekre szolgálhatnak alkalmul. — A német piacoknak az orosz értékek ellől el kell zárkóznok. Az európai békére nézve minos veszedelmesebb, mint Oroszország tel-hetetlen hatalmi terjeszkedése. Ez a jog-sulatlan törekvés a világ felett a folytonos haladásban megakasztja, s az egész ember-öltött tevékenységében megbénítja. Az ide-zett lap szerint Németországi legutolsó kö-zelédési kísérlete is megilusult Oroszország irányában. A szakadást hosszú időre nem lehet kireperálni.

Bulgária helyzete.

Bécs július 19.

Koburg herceg válasza, melyet a bol-gár küldöttségnek az ebentali kastélyban adott, rendkívül lehangoló hatást tett a kül-döttség tagjaira. Be kellett látnok, hogy csalódtak, midőn azt remélték, hogy a her-ceg Oroszország beleegyezése nélkül is le-fog menni Tirnovába. Még sem akartak a herceg hivatalos válaszával hazamenni s

AZ „ELLENZÉK” TÁRCAJA

1887. július 21.

Kőborlások.

I.

Vasuton.

Régóta óhajtom a kolozsvári állomás-
nak szives előzettségét, a rendet és
tisztaságot, mely vezetése alatt észlelhető,
világosan fölemlíteni. De mivel féltő, hogy
ily ügy elismerés titkos baloldali hírbe
kerül: ott: ennél fogva most is csak halga-
lak róla. Valamint hallgatók Virányiról is,
köl pedig igazán meg vagyok győződve,
hogy megados óráiban, mikor székállat
elaként rendezzi, bizalmas tükrének haza-
lak álmatok regél Magyarország független-
ségéről.

A vegyesvonat masinája nehézkes szű-
nyegságnál egyet a vonaton, s mialatt
urakat Rögével, a ki szemben ül, össze-
tűntet volna, puffogó ütemekben indul meg
a kocsi, hogy keresztül özammogja Er-
délyt: a „Kárpátoktól Adriáig” — helyeseb-
ben: Kolozsvártól Földvárig.

Aphidán nem történt semmi. Kocsár-
dok halálunkonk egy gr. Telekivel, Nagy-
Ráczkán két b. Keményvel, Tévisen há-
nyan Zeykel. Medgyesen Bázára menő
hirdvendégek szállottak ki, Segesvárt 8-ad
százados „Clamátok” sőt itták és éne-
keltek: „Sie sitzen auf Bärenhäuten am
Ufer des Rheins; Und trinken noch
immer, noch immer noch eins.” Héjjasfal,

ván láttuk a Székelyvasút töltését, barak-
káját, sineit, talpait és csölőpeit. Innen Rá-
kosig ismeretes út unalmas hegyekkel, unal-
mas völgyekkel és unalmas vidékkel. Depor-
tatióra való hely ez. Ajánlom a kolozsvári
hatóságának, hogy eszközöljön ide egy jár-
tót intézetet s küldje ide Tüske Pál urat.
Mert Tüske ur kezd igen tükés lenni.
Pedig még nem említette föl, hogy Deák
Pál a főkapitány tejjel kereskedik, a mi
igen szép és hasznos dolog. De mint
főkapitány a vizsgálatok alkalmával min-
dig úgy találja, hogy az ő teje kifogástal-
an, míg a másoké nem tiszta — a mi már
nem olyan szép dolog. Hanem azért hasz-
nos ez is. Miután pedig a kocsmárosok és kávéso-
kat, hogy az ő „kifogástalan” tejét vásá-
rolják — a mi már épen csúf dolog. Persze
ez is hasznos. Mivel ezekből annyi legalább
következik, hogy a főkapitány ur az aest-
hetikában nem tart ugyan szigorú rendet,
de a ügyekben ragaszkodik a logika minden
szabályához. Következtes.

Hanem még sem olyan következetes,
mint a vegyes-vonat lassúsága. A percek,
órák és állomások nagy rendezői így gon-
dolkoznak: az időt ingyen kapjuk, ingyen
adjuk. A mai realis világban mindent meg
kell fizetni: az igazságot stempli alakban,
a vakságot hadmentességi adóban, az imád-
ságot kepezés útján, a füstöt a trafikosnak.
Csak az időt nem kell megfizetni. Bánjunk
hát vele pazarul.

A homoródi legelőn egy fejős bival

pagyot nyújtozott, midőn meglátta vona-
tunkat, s félreértvén a mozdony-sisterejét,
mely szabályos ütemekben ismételtette: las-
san siess! azt hitte, hogy kormányparti
programot mond a sósókutáról, belebá-
mult a kemény füstjébe, hátra szegte ber-
becs-szarvait, megiramodott bivalomhaság-
gal, lepedős szügyét neki feszítette a leve-
gőnek s mire a legelő másik szélére értünk,
három mozdony-hosszusággal előzte meg vo-
natunkat. A verseny mulattatólag eredeti
volt. Az öslény — mert, hogy a bival ös-
lény, azt bizonyítani tudnám akár hivata-
losan is, még Deák Pál ur előtt is — tehát,
az öslény versenye a modern lényenél.

Csakugyan paradox volna: vasut és
lény? Lehet. De nem tehetők róla, ha én
látom éjnek idején az Alföld sivatagjain ezt
a susterő, dűbörgő, szikrakévéket okádó
tömeget, a mint fekete homlokával neki
dül, hogy szétrepessze maga előtt a sötét-
séget és halad előre tasztítás és húzás nél-
kül — vagy ha nézem hegyek oszósáról a
nappali fényben, hogy miként zihál, tekerő-
zik, halad, majd megáll, tüzsköl, sipol, eszik,
iszik, mozog és gyűrűzik önmagától: min-
dig egy lény, egy szörnyeteg hernyó jut
eszembe, melynek lábai, pikkelyei, gyűrűi
vannak, fején egy kémény-csáppal és egy
füst-sörénnyel a hátuközepén.

Az emberi elmének talán nincs reme-
kebb alkotása a vasutnál. A ki utazik, az
nincsen házbán, falun, városban, mezőn, er-
dőben, sőt nincsen vármegyében és nincsen
országban: hanem egyszerűen vasuton van.
A vasut egy külön világ, külön légkörről,

H I R D E T É S E K.

Sz. 114—1887.

végreh.

Árverési hirdetmény.

Alóltírt királyi bírósági végrehajtó által ezennel közhírré tétetik, hogy az árpástói ev. ref. kepe-alapnak ugyanoda való Székely Irimia elleni 10 frt tőke s járulékaik iránti ügyében alperes Székely Irimiótól mult 1886. évi október hó 23. napján bírósággal lefoglalt 90 véka csős törökbuza, 4 szekér széna és egy faeke f. évi július hó 26-ik napján délelőtt 10 órakor Árpástó községében a község házában nyilvános árverés után a legtöbbet ígérőnek, készpénzfizetés mellett, a becsáron alól is el fog adatni.

Bethlen, 1887. július hó 16-án.

SZÉKELY KAROLY,
bíró végrehajtó.

668. (1—1)

Egy 216 frt 75 krról szóló

1887. évi ápril hó 30-án lejárt és
óvatolt váltó,

a melyre már fizetési felszólítás és záloglás fogantatott
lett, terhelve Farkas Mórt Budapestben, kiállítva ennek
bátyja Farkas Vilmos, Vécsei Sámuel ur lisztkereskedő
veje által Kolozsvárt.

olessón eladó.

Kérdéseket kérétek S. Schneeberger Wien II., untere
Donaustrasse 39. intézni.

667. (1—2)

Legelőcsobb bevásárlási forrás!

Van szerencsém t. cz. vevőim szíves tudomására hozni, hogy a belhid-uczában saját házamat (27 szám) a mai kor követelményeinek megfelelőleg úgy az emeleti mint a földszinti helyiségeit

BUTOR-RAKTÁRRÁ
alakítottam át,

Nagy raktárt tartok jó s száraz anyagból készült szalon, ebédlő és háló szobák berendezésére, továbbá egyes butor-
darabokra u. m. chiffonok, kredenczek, háló-, ebédlő-, szalon-, író-, varó-, öltöző asztalok, heverő divánok, közönséges és egész
finom garnitúrák, minden színű butor szövetek és szőnyegek. Segglos, Afrique lőször- és ruganyos matrácok, fali álló- és toilletto
tűkrök, aranyozott keretekbe fogalt olajnyomau képek, ablak carní-sok, nádfonatu szék, különb faj a székek stb. butorokból.

Elvállalok miudennemű

épület asztalos munkákat,
termek, szobák és kerthelyiségek diszítését, valamint berendezését, ócska szoba-
butorok ujtását legelőnyösebb árakban.

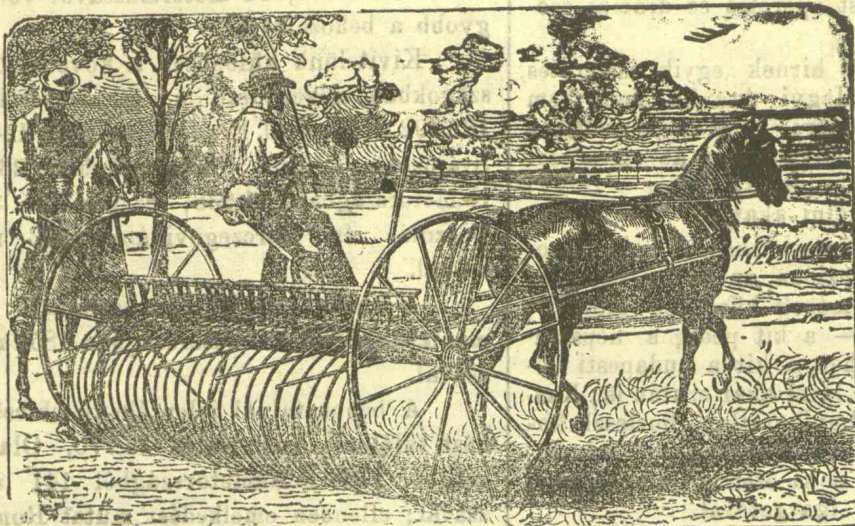
Tisztelettel

KEREKES JÓZSEF.

624. (2—*)

Kizárolagosan hazai gyártmány!

A nagyérdemű gazdaközönség becses figyelmébe!

Nagyobb előnyös vásárlások következtében azon kellemes helyzetbe jutottam, miszerint — addig mig készletem tart — egyes
gazdasági gépeket

GYÁRI ÁRON ALÓL is árusítom, ugymint:

cséplőgépek

gőz-, ló- és kézi erőre;

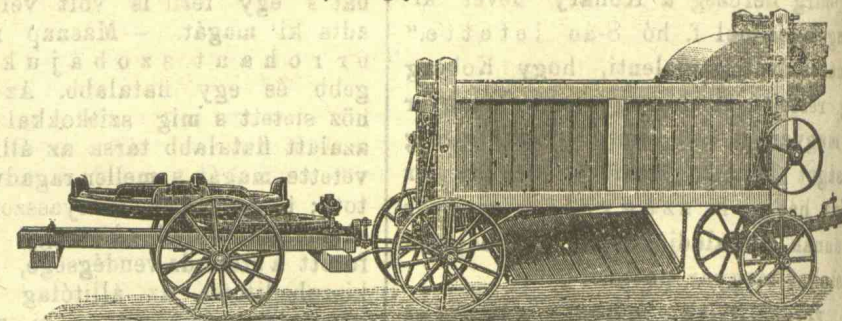
szelelő-rosták, sorvetőgépek, tricurók

stb. feltűnően leszállított árakon.

Tiger szénagyújtóket, legújabb szerkezet, ára csak 80 frt.

Képes árjegyzékek ingyen és bérmentve.

TAUFFER FERENCZ UTÓDA
gépraktárában, Kolozsvárt, belközép-utca 6. sz.

Gabona-zsákok a legelőcsobb árak mellett. Továbbá vízhatlan
ponyvák minden nagyságban.

628. (9—x)

A magas belügyminiszterium által engedélyezett

KOLOZSVÁRI

MAGÁN-GYÓGYINTÉZET.

Kolozsvárt már régen érezhető volt egy oly gyógyintézet hiánya, mely főleg a vidéki előkelőbb s vagyonosabb betegeknek, a szakszerű és pontos ápolás feltételei mellett, kényelmi igényeit is kielégíteni tudja. Még érezhetőbbé vált e hiány egyetemünk felállítására óta. Ugyanis napról-napra fokozottabb mérvben tapasztalható, miszerint egyetemünk jeles orvostanárát a messze vidékekről is mind számosabban keresik fel az orvosi tanácsra és gyógykezelésre szorult betegek. Hogy pedig az ily betegeknek már csak elhelyezése is, de még inkább szakszerű és pontos ápolása — alkalmas gyógyintézet hiányában — mily nehézségekbe ütközik, köztudomású dolog.

Ez okból határoztam el magamat egy ily gyógyintézet felállítására és ezt a **Szentegyház-utca 14. sz. a. házban, mai napon meg is nyitottam.**

Az intézeti épület, mely szép tágas udvarral és kerttel is, kiválóan megfelel a célznak.

A belső berendezésnél, melyet **DUCHONY JÁNOS** elismert jó hírnevű kolozsvári kárpitos és butoraktáros kiváló ízléssel és csinnal eszközölt, arra törekedtem, hogy úgy az egészségügyi követelmények, mint a kényelmi igények teljesen kielégítenek.

A betegek szórakoztatása céljából több mint 100 darabból álló — magyar, német, francia és olasz nyelvű — könyvtár, valamint helybeli és budapesti hírlapok állnak rendelkezésre.

Az étkeket **NAGY GÁBOR** helybeli első rangu restaurateur szállítja.

A specialiter szakszerű gyógykezelés eszközölhetése céljából az intézeti betegek kezelő orvosait szabad tetszésük szerint válasszák (s ez iránt — kívánatra — alóltírt igazgató készséggel ad felvilágosítást és tanácsot.

Az ápolási teendőket egyetemi tankórádon éveken át begyakorolt egyének végzik.

Az intézet oly módon van berendezve, hogy egészen külön szobák mellett olyanok is vannak, melyekben 2—3 beteg is elhelyezhető.

A betegek az intézetben lakás-, ételmezés-, gyógyápolás-, szobavilágítás-, szolgálat-, ágy- és fehérnemű-, valamint mindennemű szobabutorokkal és kellékekkel ellátnak.

Bővebb felvilágosítást, levél vagy szóbeli uton, alóltírt igazgató ad.

Kolozsvárt, 1887. május hó 10-én.

Dr. S. Pataky Leo,

gyógyintézeti igazgató-tulajdonos, volt egyet. tanársegéd, specialis bőrgyógyász és syphilidologus.

614. (29—30)